

stoffer og produkter, som den, der modtager dem på en andens ansvar.

Til § 28.

Bestemmelsen svarer til giftlovens § 5, stk. 2, og § 6. I giftlovens § 5, stk. 2, er angivet, hvilke virksomheder der skal føre fortegnelse over modtagerne, hvilket ved forslaget § 28 foreslås at kunne fastsættes i regler, som udfærdiges af ministeren. Giftlovens § 6 er en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om giftrekvissionens opbevaring. Denne hjemmel er udnyttet ved § 7 i miljøministeriets bekendtgørelse nr. 350 af 16. juni 1977 om udlevering og opbevaring af gifte og sundhedsfarlige stoffer. Derudover bestemmer § 6, at rekvissionerne på forlangende skal forevises for kontrolmyndighederne. En sådan bestemmelse anses for omfattet af lovforslagets § 39.

Til § 29.

I § 12, stk. 1, i bekæmpelsesmiddeloven er der hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om køb og salg af giftige bekæmpelsesmidler, hvilket er sket ved §§ 23–27 i bekendtgørelse nr. 289 af 25. september 1961 om bekæmpelsesmidler m.v. Disse bestemmelser bygger i høj grad på det restriktive princip i giftlovens bestemmelser – rettet til efter de særlige brugerforhold, der gør sig gældende på bekæmpelsesmiddel-området. Man agter at opretholde disse regler for bekæmpelsesmidler i en ny bekendtgørelse.

Til kapitel 6.

Kapitlet indeholder de bestemmelser, der er nødvendige for at kunne regulere anvendelsen af kemiske stoffer og produkter med henblik på at undgå fare for sundheden og skade på miljøet.

Klassificering og mærkning vil normalt være de umiddelbare foranstaltninger med henblik på at sikre, at de personer, der omgås stofferne, får den nødvendige oplysning til at kunne imødegå de risici, stofferne eller produkterne kan indebære. I en række tilfælde er disse foranstaltninger dog ikke tilstrækkelige. For kosmetiske produkter f. eks. må det være et krav, at der ikke i produkterne forekommer stoffer, der kan indebære nogen påviselig sundhedsrisiko for brugeren, hvorfor der da også er udarbejdet omfattende regler for sammensætningen af kosmetiske produkter.

Miljøskadelige stoffer er et andet område, hvor klassificering og mærkning ikke er tilstrækkelig til at sikre mod skadelig anvendelse. Disse stoffer kan

være problemfrie for den enkelte bruger men kan i kraft af større samlet anvendelse give miljøproblemer. Eksempler herpå er tungt nedbrydelige detergenter i vaskemidler, PCB i en række anvendelser til elektriske artikler og fluorcarboner anvendt som drivmiddel i spraydåser.

Endelig kan der være tilfælde, hvor det ikke er muligt at sikre mod forgiftningsfare alene ved passende mærkning. Her kan henvises til overvejelserne om, hvorvidt visse klorerede opløsningsmidler bør forbydes anvendt som renssevæske i kundebejtede renserimaskiner (møntrenserier) på grund af forgiftningsrisikoen for personer, der senere måtte komme i forbindelse med tøj og lignende, der ikke er blevet tilstrækkelig tørret.

I de tilfælde, hvor man som hidtil med bekæmpelsesmidler finder det nødvendigt at kræve en fuldstændig godkendelse af de enkelte produkter, der er optaget på lovens bilag, sker dette efter de regler, der er indeholdt i kapitel 7. Når disse regler er samlet i et specielt kapitel, skyldes det de væsentligt mere detaljerede bestemmelser, der kommer på tale i et sådant tilfælde.

Til § 30.

Bestemmelsen viderefører mulighederne i miljøbeskyttelsesloven, giftloven og bekæmpelsesmiddeloven for at gribe ind med begrænsninger i salg, import eller anvendelse af stoffer, der vides eller formodes at indebære fare for sundhed eller skade på miljø.

Normalt vil sådanne indgreb ske ved bekendtgørelser med nærmere fastsatte regler for anvendelsesbegrænsningerne. Bestemmelsen rummer dog også mulighed for, at ministeren ved et konkret påbud kan forbyde eller begrænse salg og anvendelse af et givet kemisk stof. Denne bestemmelse vil kunne udnyttes i de – formentlig sjældne – tilfælde, hvor der ved anmeldelse af et nyt stof foreligger sådanne forhold, at et konkret forbud mod en bestemt anvendelse, evt. tidsbegrænset, kan komme på tale. Forbudet kan være begrundet dels i en mulig sundhedsmæssig risiko, dels i et ønske om at undgå, at stoffet tages i anvendelse med vidtgående økonomiske konsekvenser, hvis der er rimelig grund til at antage, at nøjere vurderinger eller undersøgelser vil medføre anvendelsesbegrænsninger på et senere tidspunkt. Yderligere eksempler på mulig regulering af bestemte stoffer kan f. eks. være forbud mod forekomst af bly eller kviksølv i maling, der anvendes til legetøj, forbud mod anvendelse af visse stoffer til imprægnering